

1. O! Tu Miel jun-ghi - at, Ca - re m'ai scă - pat Și

m'ai mân - tu - it și m'ai mân - gă - iat, Că eu a - cum cu

cre - din - ță caut în sus, Că - tre Si - on, la

ca - re Tu Te'ai dus. Și Tu O! Miel ești î - năl - țat Și

eu a - cu - ma tot în sus la Ti - ne caut.

2. Că și pe vrășmașul Tu l-ai biruit
 Și mie putere mi-ai dăruit.
 Din legătura morții m-ai dezlegat,
 Și Tu pe calea Ta m-ai îndreptat.
 Tu ai răbdat crucea voios,
 Oare eu n-oi răbda acuma bucuros?

3. O! Tu Miel scump, care ai făgăduit
 Și e adevăr ce Tu ai vorbit.
 Nici când lupii nu vor răpi turma Ta,
 Un păr fără voia Ta n-a pica.
 Și eu acolo mă număr,
 Unde Tu ești împuns și-n semnul cuielor.

4. Și-ai zis când de pe pământ M-oi înălța,
 Pe ai Mei cu Mine îi voi lua.
 O! cine nu va grăbi la odihnă,
 Lăsând pofta ce vrea să mă țină?
 Eu iubirea Ta urmăresc
 Și toată-nșelăciunea din lume-o urăsc.

5. Mielul lui Dumnezeu, cari moartea răbdași
 Și-al meu păcat pe cruce îl luași,
 Cine la aceasta a putut gândi,
 Că așa milă s-ar putea găsi?
 Cât în mine-a fi viața,
 Eu numai Ție-Ți voi preda viața mea.

6. Oare cutezi a crede inima mea,
 Poate fi că eu mult am zis așa.
 Dară când la slăbiciunea mea privesc,
 Nimic nu aș cuteza să-ndrăznesc.
 Acum zice credința mea,
 Numai de Cel preaputernic mă voi ținea.

7. O! Miel credincios singur vei săvârși,
 Între poporul Tău cum vei voi.
 Pentru-aceea lupta ușor s-a lupta,
 Că Tu ești toate dar eu nimica.
 Învăță-mă în credință
 Și în iubire sfântă mă înfierbântă.

8. Numai prin Tine sunt mântuit de rău,
 Tu Fiul omului și Dumnezeu.
 Și vrednicirea Ta-i mângâierea mea.
 Și eu în dar voi primi cununa.
 Dar una știu pân' la moarte,
 Miel junghiat Tu îmi poți fi tot și toate.